בסימנא טבא ובמזלא מעליא

בא׳ בשבת שמונה עשר יום לחדש אדר ראשון שנת חמשת אלפים ושש מאות
ושש וארבעים לבריאת עולם למנין שאנו מונין פה פאדובה מתא דיתבא על נהרי
ברנטא ברנטילו ובאקיליון ועל מי בארות איך הבחור כמ״ר אהרן בר גולילמו דג
אמר לבתולתא מרת איידה בת שלמה אלפרון הוי לי לאנתו כדת משה וישראל
ואנא בס״ד אפלח ואוקיר ואזון ואפרנס ואכלכל ואכסי יתיכי כהלכת גוברין יהודאין דפלחין
ומוקרין וזנין ומפרנסין ומכלכלין ומכסין ית נשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי מהר בתוליכי
כסף זוזי מאתן דחזו ליכי ומזוניכי וכסותיכי וספוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל ארעא
וצביאת מ׳ איידה הנ״ל והות ליה לכמ״ר אהרן הנ״ל לאנתו והנדוניא דהנעלת ליה מבי אבוה
והתוספת דהוסיף עלה החתן לבד ממאתן זוזי דחזו לה דאינון עיקר כתובתא הכל מפרש
בשטר הנעשה ביניהם וכך אמר לנא כמ״ר אהרן חד הנ״ל אחריות וחומר שטר כתובתא
נדוניא ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתאי בתראי להתפרעא מכל שפר ארג נכסין
וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי ודאקנא נכסין וקנינין דאית להון אחריות ודאגבן
דלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין להתפרעא מנהון שטר כתובתא נדוניא
ותוספתא דא ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובמותאי מן יומא דנא ולעלם ואחריות
וחומר שטר כתובתא נדוניא ותוספתא דא קבל עליו כמ״ר אהרן חד הנ״ל כאחריות וחומר
כל שטרי כתובות נדוניות ותוספתות דנהיגי בבנת ישראל הכשרות העשויין כתיקון
חז״ל דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי וקנינא אנן סהדי דחתימי לתתא מיד הבחור
כמ״ר אהרן בר גולילמו דג חד הנ״ל לזכות מרת איידה בת שלמה אלפרון כלתא בתולתא דא
על כל מה דכתיב ומפרש לעיל במנא דכשר למקניא ביה הכל שריר ובריר וקים

אברהם יעקב ויטרבי
תאולם סקרתילן
ב״א ח׳ נישדני